

WIESNER, Ljubo

Rodio se 2. veljače 1885. u Zagrebu. Tu je pohađao pučku školu i gimnaziju. Tridesetih godina počinje stanovati s obitelji u Samoboru, a nastavlja djelovati u Zagrebu. Od kraja 1936. živi kao vjerojatno prvi hrvatski književnički umirovljenik, jer mu je grad Zagreb dodijelio počasnu mirovinu. Ljeta 1943. odlazi u Berlin za urednika (do jeseni 1944) "Suradnje", mjesečnika za politiku i kulturu. Potkraj rata živio je u mjestu Milau, nedaleko od Plauena, te u Bad Abbachu, u Bavarskoj. Kraj je rata dočekao u Bad Gasteinu, u Austriji, među hrvatskim izbjeglicama, a srpanj do kraja rujna, tu je proveo u savezničkoj internaciji. Nakon toga je otišao u Zell am See, a na početku 1947. otputovao je u Rim, gdje je 3.srpnja 1951. umro od progresivne paralize.

Prvi put se s pjesmom pojavio kao šesnaestgodišnjak u omladinskom listu "Pobratim", a kao zreli pjesnik u "Savremeniku", Međutim, glavnim se važnim njegovim nastupom može smatrati skupna antologijska knjiga Mlada hrvatska lirika (Zagreb, 1914), u kojoj je bio i on zastupljen i kojoj je napisao značajan programski predgovor, a i bilješke pojedinim pjesnicima. Nastavio je raditi kao novinski korektor, manje i novinar, pa izdavač i urednik ("Sutla", "Grič", "Kritika", "Savremenik"), a kadšto je pisao feljtone, kritike i recenzije. Bio je prvo urednikom biblioteke "1000 svjetskih pisaca", a zatim "1000 najljepših novela". Tu je uredio 30 knjiga, u kojima su mnogi njegovi prijevodi (A. Bebel, E. Zola, V. Hugo) i njegove bio-bibliografske bilješke o uvrštenim piscima. Uredio je i nekoliko knjiga "Hrvatske suvremene biblioteke", a za rata, do odlaska u Berlin, urednik je u "Hrvatskom izdavačkom bibliografskom zavodu" (HIBZ). Za svojeg boravka u Rimu radio je na Vatikanskoj radio-postaji za hrvatske emisije.

U Wiesnerovoj rukopisnoj ostavštini nalazimo i njegove dnevničke zabilješke iz razdoblja 14.ožujka do 9.svibnja 1945, s naslovom Prvi put u BadAbbach.

Za života je objavio dvije knjige pjesama:

Pjesme, Zagreb, 1926.

Pjesme (2. izdanje, malo promijenjeno i dopunjeno), Zagreb, 1943.